

ΕΠΑΙΝΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

«*Γ*ιά τούς μεγάλους, γιά τούς ἐλεύθερους, γιά τούς γενναίους, τούς δυνατούς, ἀρμόζουν τά λόγια τά μεγάλα, τά ἐλεύθερα, τά γενναία, τά δυνατά». Αὐτή ἡ ἀξιακὴ παρακαταθήκη τοῦ Νικόλαου Ἐγγονόπουλου ὀριοθετεῖ τὸν σημερινὸ ἔπαινο. Θέτει τὴ μετρικὴ δομὴ καὶ τὸ περιεχόμενο, προκειμένου ἡ «*τῶν λόγων ἐπιρροή*», κατὰ τὸν Εὐστάθιο Θεσσαλονίκης, νὰ καταστεῖ ἓνα βαθύτερο ἐγκώμιο τοῦ ἐναρέτου βίου. Ὁ Λαρίσης Ἱερώνυμος συνθέτει ἀρετίζων τίς ταυτοτικὲς ποιότητες τῆς ἑλληνικῆς σκέψης, τοῦ ἑλληνικοῦ ἥθους, τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ τῆς θρησκευούσας ἑλληνικῆς ψυχολογίας, καὶ «*λευκοφόρος τὴν διάνοιαν*» πορεύεται στὴ διακονία τοῦ Λόγου, προσπαθώντας νὰ ἀποκαταστήσει, ἀπὸ τίς νύξεις ποὺ βρῖσκει διάσπαρτες μέσα στὸν κόσμον αὐτόν, μίαν ἀθωότητα τόσο ἰσχυρή, ποὺ νὰ ξεπλένει τὸ ἄδικο καὶ νὰ ἐξαναγκάζει τούς ἀνθρώπους νὰ μειώνουν τὸν βαθμὸ τῆς βαρβαρότητάς τους.

Οἱ ρέκτες τῆς θεολογίας, ἔκπαλαι, χρησιμοποίησαν γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ νόμου τοῦ οὐρανοῦ τούς ὄρους «ἀποφατικός» καὶ «καταφατικός», γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ νόμου τῆς Γῆς, τούς ὄρους «ἀδύναμος» καὶ «ἰσχυρός», γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ νόμου τῶν ἀνθρώπων τούς ὄρους «ἀγάπη» καὶ «δικαιοσύνη». Οἱ θύραθεν σχολιαστὲς, κατὰ κανόνα, θεωροῦν τὴν ἀγάπην ἀδύναμην καὶ τὴ δικαιοσύνη ἰσχυρή – αὐτὸ ὅμως εἶναι λάθος, ἡ ἀγάπη εἶναι ἰσχυρὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀδύναμη. Διότι ἡ κίνηση τῆς ἀγάπης εἶναι ἐξωστρεφής, καὶ ἔτσι εἶναι ἀπόλυτη καὶ ἰσχυρὴ – ἡ δικαιοσύνη συσσωματώνει, ἡ κίνησή της εἶναι ἐσωστρεφής, καὶ ἔτσι ἐμφανίζεται ἐξωτερικὰ ὡς ἀδύναμη. Ὁ ἠθικὸς νόμος διαχέεται καθολικὰ σὲ ὅλα τὰ πράγματα – ἡ ἀγάπη δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἐξαντλήσει, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ τὸν ὑπονοεῖ στὴν πλήρη οὐσιαστικὴ του σημασία. Ἄν γνωρίζουμε τὸ θετικὸ, γνωρίζουμε καὶ τὸ ἀρνητικὸ – ἂν γνωρίζουμε τὴν ἀγάπην, γνωρίζουμε καὶ τὴ δικαιοσύνη.

Αυτά τὰ ἐπισημαίνω γιά νά ὑπομνηματίσω τήν ἐλκτική διάθεση τοῦ Ἐπισκόπου Λαρίσης πρὸς τή διασφάλιση αὐτῶν τῶν δύο ἀρετῶν. Τή διάθεσή του νά ἀγγίζει τό ἄπειρο καί νά σφυρηλατεῖ τό χρηστόν. Ἰερουργός καί νομικός. Ἀγαπῶντας, συνάμα, τήν ὠραιότητα καί δραματικότητα τῆς «Ἑλληνίδος φωνῆς», διότι σπίν ὑψηλότερή της ἔκφραση πλησιάζει περισσότερο τό –κατά τ’ ἄλλα ἀσύλληπτο ἀπ’ τήν πεπερασμένη διάνοια– θεϊκό «Εἶναι». Ἐκφέρει μέσα ἀπό αὐτά τήν ἀναλλοίωτη οὐσία τῆς ἠθικῆς, πού ὡς γνωσιολογικό ὑποκειμένο εἶναι ἡ νοηματική ἐνότητα τῶν νόμων.

Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Γερώνυμος διακρίνεται γιά τήν πολυεπίπεδη πνευματική καί κοινωνική προσφορά του ἐντός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος καί σέ σημαντικούς τομεῖς τοῦ σύγχρονου κοινωνικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδας. Τυγχάνει, δέ, παράδειγμα ἐκκλησιαστικοῦ ταγοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ Ὁρθόδοξη ἀνθρωπιστική συνείδηση ἀναδεικνύει ὡς διαύλους ἔκφρασης, ἐξωτερίκευσης καί ὑλοποίησης, πράξεις κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης συνειδητές, καί, κυρίως, ἀνιδιοτελεῖς.

Γεννήθηκε σπίν Ἀθήνα τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1971 ἀπό γονεῖς διαπρεπεῖς νομικούς, πού νοματοδότησαν τόν βίο του μέ τήν ὑποστασιακή σημασία τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν. Ὁ πατέρας του Χρῆστος, μέ καταγωγή ἀπό τήν Ἠλεία, ἐπιτέλεσε γιά δεκαετίες, ὡς δικηγόρος παρ’ Ἀρείῳ Πάγῳ, τό ἕψιστο λειτουργήμα τοῦ νομικοῦ σέ μία εὐνομούμενη ἀνοιχτή κοινωνία, πού συνδέεται μέ τήν ἀνακάλυψη τῆς ἀλήθειας καί τήν ἐφαρμογή τῶν κανόνων τοῦ δικαίου. Ἐνῶ ἡ μητέρα του Μαρία, ἀπό τό νησί τῶν ἀνέμων, τήν πανέμορφη Μύκονο, μέ ὑψηλή νομική κατάρτιση, ὑπηρετήσε ὡς ὑπάλληλος καί κατόπιν διευθύντρια τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καταλείποντας μακρόχρονη προσφορά καί βαρυσίμαντο ρόλο σπίν εὐρυθμη λειτουργία τῆς δημόσιας διοίκησης.

Ὁ Ρωμαῖος νομοδιδάσκαλος Οὐλπιανός ὄρισε τό Δίκαιο ὡς τή γνώση τόσο τῶν θεῶν ὅσο καί τῶν ἀνθρώπινων πραγμάτων καί μέ αὐτήν τήν προοπτική ὁ νεαρός Παναγιώτης συνέτειξε τήν ἐνεργό γνωσιακή ἔφεση πρὸς τή Νομική ἐπιστήμη καί τόν θεῖο ζῆλο γιά τήν ἱερά ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας. Ἐτσι, σπούδασε καί ἀποφοίτησε ἀπό τήν Νομική Σχολή τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καθώς καί ἀπό τή Θεολογική Σχολή τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου. Συνέχισε μέ μεταπτυχιακές σπουδές σέ ἓνα ἀπό τὰ ἀρχαιότερα εὐρωπαϊκά ἀκαδημαϊκά ἰδρύματα, τό Πανεπιστήμιο τοῦ Χρόνινγκεν τῆς Ὁλλανδίας, μέ εἰδίκευση σπίν Ἱστορία τοῦ Δικαίου (Βυζαντινορωμαϊκό Δίκαιο). Παράλληλα, ἡ ἀνάγκη του γιά ἀκαδημαϊκή τελείωση καί ἡ διάθεσή του νά προσεγγίσει πολύπλευρα τήν πραγματικότητα, τόν ὤθησαν σπίν ἐκμάθηση

ξένων γλωσσῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ἄριστα τὴν Ἀγγλική, τὴν Γερμανική, τὴν Ὁλλανδική καὶ τὴν Τουρκική.

ὑπηρετήσῃ τὴν στρατιωτικὴν του θητεία ὡς Ἐφεδρὸς Ἀξιωματικὸς στὴν Πολεμικὴ Ἀεροπορία ἀπὸ 7 Μαρτίου 1994 ἕως 7 Φεβρουαρίου 1996, καί, ἀκολούθως, ἐργάσθη ὡς ἀσκούμενος Δικηγόρος καὶ Δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαίς, παρατιθέμενος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν λόγῳ κουραῖς καὶ χειροτονίας.

Καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν τῶν φοιτητικῶν του χρόνων καὶ ἕως τὴν ἀναχώρησίν του γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Φθιώτιδος διακόνησεν τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ὡς Κατηχητὴς σὲ διάφορες Ἐνορίες, κυρίως, ὅμως, στὴν Ἐνορίαν, ὅπου μεγάλωσεν, τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἄρεως, κατόπιν σχετικοῦ διορισμοῦ ἀπὸ τὸν Μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸ Σεραφεῖμ.

Σοφὸν τὸ τῆς ἐρήμου ρῆμα τὸ λέγον ὅτι, ὁ Μοναχισμὸς εἶναι ἡ τρίτη Χάρις εἰς τὴν Οἰκονομίαν τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Μετὰ τὴν πρῶτην χάριν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, καὶ τὴν δευτέραν «Χάριν ἀντὶ χάριτος» τοῦ Εὐαγγελίου, ἀκολούθησεν ὁ μοναστικὸς βίος, νοούμενος ὡς οὐρανία ζωὴ, ὡς κάθοδος ἐπὶ γῆς τοῦ ἀγγελικοῦ κόσμου, ὡς ἐπίτευξις καὶ πραγμάτωσις μέσα στὴν ἱστορία αὐτοῦ, πού ἀπὸ τὴν οὐσία του κείται πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἱστορίας. Κοινωνὸς καὶ μέτοχος τῆς τρίτης χάριτος κατέστη ὁ 26ετής Παναγιώτης, ὅταν ἐκάθη Μοναχὸς τὴν 7 Δεκεμβρίου 1997 στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀντιντίσης Φθιώτιδος ἀπὸ τὸν Μακαριστὸ Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρὸ Νικόλαο, λαμβάνοντας τὸ ὄνομα Ἱερώνυμος, εἰς τιμὴν καὶ μνήμην ἑνὸς τιτάνα τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Ἱερωνύμου. Μία ἐβδομάδα ἀργότερα χειροτονήθη Διάκονος στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἄρεως Ἀθηνῶν, καὶ μετὰ μίαν τριετίαν ἔλαβε τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, στίς 6 Δεκεμβρίου 2000, στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸν Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας, χειροθετηθεὶς αὐθημερόν σὲ Ἀρχιμανδρίτην. Πνευματικὸς χειροθετήθη τὴν 5 Δεκεμβρίου 2002 ἀπὸ τὸν Μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸ Χριστόδουλο.

Μετακλήθη στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν ἴδιον Ἀρχιεπίσκοπον, ὑπηρετήσῃ ὡς Ἐφημέριος καὶ Πρόεδρος Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κολοκυνθοῦς Ἀθηνῶν καὶ Ἐφημέριος καὶ Πρόεδρος Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Κυνηγοῦ ὁδοῦ Βουλαγαμένης Ἀθηνῶν. Ἐπίσης, ὑπηρετήσῃ ὡς Πρόεδρος τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Παναγίας Γρηγορούσας Πύλης Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν, τὸν Κανονισμό Λειτουργίας τοῦ ὁποίου συντάξε, ἐνῶ κατέστησεν εὐρυθμὴν τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισίν του.

Ἀνέπτυξε ἔντονη δραστηριότητα στὸν τομέα τῆς νεότητας. Κατὰ τὰ ἔτη τῆς διακονίας του στὴν Ἱερά Μητρόπολη Φθιώτιδος πραγματοποίησε ἑβδομαδιαίες συνάξεις νέων ἡλικίας 18 ἕως 30 ἐτῶν μὲ μεγάλη συμμετοχή, ἐνῶ εἶχε τὴν εὐθύνη τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου Λαμίας. Ἀκόμη, εἶχε τὴν εὐθύνη τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων ἀρρένων στὶς θερινές κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Καὶ στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν ὀργάνωσε τὰ κατηχητικά στὶς Ἑνορίες, ὅπου ὑπηρέτησε, ἐνῶ δραστηριοποιήθηκε γιὰ τὴν συγκέντρωση τῶν χρημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα ἀγοράστηκαν οἱ κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Διακόνησε στὴν Γραμματεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (1997-2002). Κατέστη Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ἀπὸ 17 Ἰουνίου 2002 ἕως 31 Δεκεμβρίου 2009) καὶ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου αὐτῆς (2003-2014). Ὑπῆρξε Συνεργάτης καὶ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων (1 Ἰανουαρίου 2010 ἕως 30 Ἰουνίου 2010). Διορίσθηκε Β΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος (ἀπὸ 10 Μαΐου 2010 ἕως 10 Ὀκτωβρίου 2014). Στὴ συνέχεια προήχθη σὲ Α΄ Γραμματεῖα-Πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 2014 ἕως 5 Ὀκτωβρίου 2018). Χρημάτισε Γραμματεὺς διαφόρων Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ὅπως Σχέσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας, Σύνταξης Κανονισμοῦ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων κ.λπ. Διετέλεσε: α. Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλίλων, β. Ἐκκλησιαστικός Ἀνακριτὴς σὲ πολλές καὶ ποικίλες ὑποθέσεις, ιδίως τῆς περιόδου 2004-2006, γ. Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δ. Μέλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. ε. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. στ. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Περιβαλλοντικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἐκπαίδευσης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. ζ. Ἐθελοντὴς Παραγωγὸς στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ἐξελέγη ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 5η Ὀκτωβρίου 2018, χειροτονήθηκε δὲ στὸν τρίτο βαθμὸ ἱερωσύνης τὴν 7η Ὀκτωβρίου 2018 στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γερῶνυμο, καὶ πλειάδα Ἀρχιερέων. Ἐνθρονίσθηκε στὴν πόλη τῆς Λαρίσης τὴν 10η Νοεμβρίου 2018 σὲ κλίμα ἐνθουσιασμοῦ, καθὼς γιὰ πρώτη φορὰ, μετὰ ἀπὸ πολλές δεκαετίες καὶ ποικίλες ἰστο-

ρικές περιπέτειες, ή πορεία προς τόν Μητροπολιτικό Ναό του Ἁγίου Ἀχιλλίου, μέσα ἀπό τίς λεωφόρους καί πλατεῖες τῆς πόλεως, πραγματοποιήθηκε κατά τήν καθιερωμένη ἱστορική διαδρομή, παρόντων ὄλων των ἐκπροσώπων Ἀρχῶν καί Φορέων τῆς περιφέρειας Θεσσαλίας καί χιλιάδων λαοῦ, μέσα σέ κλίμα ἐνότητας.

Ἡ λευϊτική του πορεία σέ ὅλες τίς ἐκκλησιαστικές διακονίες, πού τοῦ ἀνέθεσε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπῆρξε μία ἄοκνη προσπάθεια ἀνάδειξης τοῦ μέτρου τῆς πνευματικότητας, τῆς εὐθύνης τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας καί τῆς κατοχύρωσης γιά τήν Ἐκκλησία τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καλῆς μαρτυρίας. Ἡ ἱεροκανονική του κατάρτιση διακρίνεται γιά τήν ἄσειστη θεολογική της τεκμηρίωση καί τή σωτηριολογική ἀναφορά της. Εἶναι δέ προσωπικότητα πού ἐργάζεται ἀόκνως, ἰδιαίτερος στίς σημερινές συνθήκες, γιά τόν δημιουργικό διάλογο τῆς ἐπιστήμης καί τῆς Ὁρθόδοξης πνευματικῆς παρακαταθήκης.

Ἀπό τήν ἀπαρχή τῆς ἀρχιερατικῆς διακονίας του ἐργάστηκε μέ ἀποστολικό ζῆλο καί ἐπέτυχε τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητας, τῆς ὁμοψυχίας καί τῆς εἰρήνευσης στόν ἀπό δεκαετίες διχασμένο πιστό λαό τῆς Λάρισας. Ἡ ἐπανειλημμένη εὐλογία καί προτροπή τοῦ Κυρίου «Εἰρήνη ὑμῖν», ἀπλώθηκε στόν ἐκκλησιαστικό χώρο, πού τάχθηκε νά ὑπηρετεῖ, καί ριζωσε ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ.

Ἐπίσης, στό πλαίσιο τῆς διακονίας τοῦ λόγου, ἴδρυσε ἀπό τό πρῶτο ἐξάμνηνο τῆς παρουσίας του στήν Λάρισα τήν ἐπιστημονική ἐξαμηνιαία ἐπετηρίδα «Ἀχιλλίου Πόλις», μέ σκοπό νά συνενώσει τίς πνευματικές δυνάμεις τοῦ τόπου, ἀλλά καί μέσα ἀπό τά ἀφιερῶματα νά γίνεται αὐθεντική ἀποτύπωση τῶν θεωρήσεων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σέ φλέγοντα ζητήματα τῆς ἐποχῆς, καθώς ἐπίσης καί νά ἀναδεικνύονται ἡ ἱστορία, ὁ πολιτισμός, τά ἦθη καί τά ἔθιμα τοῦ τόπου.

Μέ ἐνέργειές του καί χρήματα ἀποκλειστικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπισκευάστηκε καί ἀνακαίνιστηκε τό παλαιό ὄρφανοτροφεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (τριώροφο κτίριο μέ ὑπόγειο) καί μετατράπηκε σέ Φοιτητική Ἑστία Θελέων, δυναμικότητας δεκαπέντε κλινῶν, γιά φοιτήτριες πού θέλουν νά ὀλοκληρώσουν τίς σπουδές τους ζώντας σέ περιβάλλον μέ ἐκκλησιαστικό πρόσημο.

Μετά τόν σεισμό τῆς 3ης Μαρτίου 2021, ἐξαιτίας τοῦ ὁποίου ὑπέστησαν μεγάλες ζημιές ἢ καταστράφηκαν ὀλοκληρωτικά εἴκοσι ἐννέα (29) Ἱενοριακοί Ναοί στήν περιφέρεια τοῦ Τυρνάβου, ἀναλώνεται στήν ἐπίσπευση τῶν διαδικασιῶν ἀποκατάστασης τόσο τῶν οἰκιῶν, ὅσο καί τῶν Ἱερῶν Ναῶν. Χαρακτη-

ριστικό τῆς μέριμνας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἶναι το ὅτι καμία σεισμόπληκτη Ἔνορία δέν πλήρωςε γιά τίς ἀπαραίτητες μελέτες ἢ γιά ἀντισηριστικέσ σκαλωσιέσ, καθώσ ὄλα αὐτά καλύφθηκαν μέ δαπάνεσ τῆσ Ἱερᾶσ Μητροπόλεωσ Λαρίσησ καί Τυρνάβου.

Ἐπιπλέον, ἐστίασε στό κηρυκτικό ἔργο, καί γιά τόν λόγο αὐτό ἀνακαίνισε καί ἐκσυγχρόνισε τίς ἐγκαταστάσεισ καί τά μηχανήματα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆσ Ἱερᾶσ Μητροπόλεωσ Λαρίσησ καί Τυρνάβου «Ἀχιλλίου Φωνή 96.3 FM». Ἀνανέωσε τούσ παραγωγούσ καί τό πρόγραμμα μέ ἀποτέλεσμα ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμόσ νά ἐκπέμπει πλέον πρόγραμμα δικῆσ του παραγωγῆσ ἐπί 24ώρου βάσειωσ. Ἰδιαίτερη ἔμφαση ἔδωσε στό Διαδικτυακό Ραδιόφωνο (Web Radio), μέ ἀποτέλεσμα ὁ ἐκκλησιαστικός λόγος τῆσ Ἱερᾶσ Μητροπόλεωσ νά ἀκούγεται παντοῦ στήν Ἑλληνόφωνη Ὁρθοδοξία καί νά ἔρχονται πολλά μνηύματα ἀπό τήν Ἑλληνική Διασπορά. Πολλέσ ἐκπομπέσ τίς ἔχει ὀργανώσει σέ Podcast, ὥστε νά ἀνευρίσκονται εὐκολότερα στήν σειρά. Μάλιστα ἀπό αὐτά, ἡ σειρά τῶν ἐσπερινῶν του κηρυγμάτων στό Σύμβολο τῆσ Πίστεωσ –τά ὀποία διήρκεσαν τρία χρόνια– χαρακτηρίστηκαν academic στά εὔρετήρια τῶν ἐνδιαφερομένων, μέ ἀποτέλεσμα νά παραπέμπονται ἀπό ἀκαδημαϊκέσ ἐργασίεσ πανεπιστημίων τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Ἄλλά καί στήν διάσωση, συντήρηση καί καταγραφή τῶν κειμηλίων ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λαρίσησ καί Τυρνάβου ἔχει ἀναλώσει μεγάλεσ δυνάμεισ. Σέ συνεργασία μέ τό Διαχρονικό Μουσεῖο τῆσ πόλησ καί τήν Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων, καταβάλλει τόν μισθό καί τίς ἀσφαλιστικέσ εἰσφορέσ μιᾶσ πιστοποιημένησ συντηρήτριασ, τό μουσεῖο χορηγεῖ τά ὑλικά καί πραγματοποιεῖται συντήρηση παλαιῶν εἰκόνων καί λοιπῶν κειμηλίων ἀπό τούσ Ἱερούσ Ναούσ. Πρόσφατα, ὀλοκληρώθηκε ἡ συντήρηση ἑκατόν δεκαεννέα (119) εἰκόνων ἀπό τόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Παναγίασ Φανερωμένησ Τυρνάβου τοῦ 16ου αἰ., διαφόρων μεγεθῶν καί ἀπεικονίσεων.

Στό προνοιακό πεδίο, ἴδρυσε τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆσ Ἱερᾶσ Μητροπόλεωσ Λαρίσησ καί Τυρνάβου «Ἄγιος Διονύσιος Μητροπολίτησ Λαρίσησ ὁ ἐλεήμων», μέ πολλά Ἐνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα. Τό ἔτος 2021, ὁ ἀπολογισμόσ τοῦ προνοιακοῦ ἔργου τῆσ Ἱερᾶσ Μητροπόλεωσ ἀνῆλθε στό πρωτόγνωρο γιά τά δεδομένα τησ ποσό τοῦ ἐνόσ ἑκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων εὐρώ (1.200.000,00 €). Ἐπίσης, ἐκδόθηκε ἡ ἄδεια λειτουργίασ καί τακτοποιήθηκαν διοικητικέσ ἐκκρεμότητεσ στό Γηροκομεῖο Ἀρμενίου, ὀπου φιλοξενοῦνται περὶ τοῦ εἴκοσι ἡλικιωμένοι.

Στὴν πρόσφατη ὑγειονομική κρίση ἀνέδειξε μὲ νηφάλια ποιμαντική προ-
σέγγιση τὴ σχέση πίστης καὶ ἐπιστήμης, καὶ συνέβαλε δραστικά στὴν ἀσφαλῆ
ἐξοδο ἀπὸ τὴν πανδημία ἀλλὰ καὶ στὴν ἀντιμετώπιση ποικίλων προβλημάτων,
πού προέκυψαν στὴν πιστεύουσα κοινότητα.

Ἡ ἀνθρωπιστική δράση του ἐπεκτείνεται πέραν τῆς ἐπαρχίας του, ὅπως
ἀποδεικνύει τόσο ἡ πρόσφατη ἱεραποδημία του στὴν Αὐστραλία, ὅπου κλή-
θηκε ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο, προκεμένου νὰ ἐνισχύσει τὴν ἑλ-
ληνορθόδοξη αὐτοσυνειδησία στὸν κλῆρο καὶ τὸ ποίμνιο τῆς ἑλληνορθόδοξης
Διασπορᾶς τῆς μακρινῆς αὐτῆς Ἠπείρου, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ἠθική καὶ ὑλική
ἀρωγή πού προσέφερε γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση φυσικῶν καταστροφῶν καὶ
ἀνθρωπίνων τραγωδιῶν, ὅπως ὁ σεισμός στὴν Ἐλασσόνα, οἱ πλημμύρες τῆς
Καρδίτσας, ἡ πυρκαγιά τῆς Εὐβοίας καὶ τὸ πρόσφατο πολύνεκρο δυστύχημα
στὰ Τέμπη.

Ἐπίσης, χάρι στί διορατικότητα, τὰ γρήγορα ἀντανακλαστικά του καὶ τὴ
σύνεση πού τὸν διακρίνει, τὴν ἐπομένη τῶν πρόσφατων ἐθνικῶν ἐκλογῶν, σέ
τιλεοπτική ἐμφάνισή του, προκεμένου νὰ ἀναχατίσει τὴ συστηματική προ-
σπάθεια παραεκκλησιαστικῶν κύκλων νὰ ἐμπλέξουν τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλά-
δος στί δὴν τῶν κομματικῶν ἀντιπαραθέσεων, τόνισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν ταυ-
τίζεται μὲ κοσμικά καὶ πρόσκαιρα σχήματα, πού ἐκπροσωποῦν μέρος μόνον
τοῦ ὅλου, διότι ἡ ἴδια εἶναι θεανθρώπινος ὄργανισμός, πού ἐμπεριέχει τὴν
αἰωνιότητα καὶ τὴν ὀλότητα.

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν πρακτική ἐφαρμογή καὶ ἀξιοποίηση τῆς θεολο-
γίας στό λυτρωτικό καὶ σωτηριῶδες ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Παρά τὴν ἔντονη ἐκκλησιαστική, κοινωνική, φιλανθρωπική του δράση, ὁ
τιμῶμενος Μητροπολίτης Λαρίσης βρῖσκει πάντα τὴ δύναμη τῆς σέ βάθος ἐνα-
σχόλησης μὲ τὴν ἐπιστήμη. Ἡ ἔφεσή του στὴν ἐπιστημονική ἔρευνα διαφάνηκε
ἤδη κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν του, ὅποτε τοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ
ἐμβαθύνει στὰ λατινικά, καθὼς ὑπῆρχε ὑποχρεωτική σπουδὴ στό Corpus Juris
Civilis τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ταυτόχρονα, μελέτησε τὸν ἐξελληνισμό τοῦ ρωμαϊκοῦ
δικαίου, μέσα ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῶν ἀντικνησόρων. Μάλιστα ὁ ἀείμνηστος
Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τοῦ Δικαίου Jan Lokin τοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ συνερ-
γαστοῦν στὴν ἀντιπαραβολὴ ἑλληνικῶν κωδίκων, στοὺς ὁποίους διασώζονταν
τὰ ἔργα τῶν ἀνωτέρω ἀντικνησόρων, προκεμένου νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ κρι-
τική ἔκδοσή τους. Ταυτόχρονα, μὲ τὸν Καθηγητὴ Bernard Stolte μελέτησε ἑλλη-
νικούς παπύρους, οἱ ὁποῖοι διέσωζαν συμφωνητικά, συμβόλαια ἢ/καὶ δικαστι-
κὲς ἀποφάσεις. Τὸ κυριώτερο ὅμως ἀντικείμενο μελέτης ἦταν τὰ «Ἐξήκοντα

Βιβλία τῶν Βασιλικῶν» τοῦ Αὐτοκράτορα Λέοντος Στ΄ τοῦ Σοφοῦ, τὴν κριτικὴ ἐκδοσι τῶν ὁποίων εἶχε πραγματοποιήσει ἡ νομικὴ σχολή τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χρόνιγκεν σέ ὀκτώ τόμους, ἐκδίδοντας ἐπιπλέον καί ἑννέα τόμους σχολίων. Συναφές ἦταν καί ἡ μελέτη τῶν νομοκανόνων τῆς ἴδιας περιόδου μέ τὰ Βασιλικά.

Ἡ ἐνασχόλησί του μέ τὴν Ἱστορία τοῦ Δικαίου τῆς Βυζαντινῆς Περιόδου καί ἰδίως, τῶν Σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, τόν ὀδήγησε σέ παράλληλη μελέτη καί ἐμβάθυνση στό Κανονικὸ Δίκαιο, ὡς τό συναφές δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο ἔπρεπε νά συντονίζεται, ὥστε σέ συγκεκριμένα θέματα νά ταυτίζεται πρὸς τὴν νομοθεσία τῆς χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ συμβολή του στὸν Τόμο πρὸς τιμὴν τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Τυρολόης Παντελεήμονος, Καθηγητῆ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου στή Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Α.Π.Θ., μέ τὴν μονογραφία «Ὁ ἐν τῷ κόσμῳ ἅγιος Κληρικός», ἀλλὰ καί ἡ ἀνάθεσι ἀνακριτικοῦ ἔργου γιὰ λογαριασμό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί πολλῶν ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων, τοῦ ἔδωσε τὴ δυνατότητα τῆς θεωρητικῆς ἐνασχόλησις καί πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν Ἱερῶν Κανόνων στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, μέ σκοπὸ τὴν ἐπίλυσι ἀκανθῶδων ζητημάτων.

Ἡ μελέτη του ὑπὸ τὸν τίτλο: «Ἡ Πλήρωσις τῶν κενῶν Μητροπολιτικῶν Ἑδρῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τό 1965», ἀποτελεῖ μία συμβολή στή νεώτερη ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδας, καθὼς μέσα ἀπὸ τὴν παράθεσι τοῦ ἱστορικοῦ πλαισίου τῆς ἐποχῆς καί τὴν ἐξέλιξι τῶν γεγονότων, ἀποτυπώνεται ἡ διαπάλι νομιμότητις καί κανονικότητις, καθὼς καί ἡ ἰσχυρὴ διατάραξι τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας σέ περίοδο πολιτικῆς ἀνωμαλίας, πού τελικὰ ἐπηρέασε σέ βάθος χρόνου τὴν ἐξέλιξι καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων.

Σημαντικὴ συμβολή στὴν ἐπιστήμη, ἐπίσης, ἀποτελεῖ ἡ μετάφρασι ἀπὸ τὰ ἀγγλικά τοῦ Βιβλίου τοῦ Tom van Bochove, *Χρονολογῶντας κι Ἐξακριβώνοντας*. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐνδελεχῆ μελέτη, μέ τὴν ὁποία ὑποστηρίζεται ὁ παραδοσιακὸς τρόπος χρονολόγησις τῶν μεσοβυζαντινῶν νομικῶν κεμένων, ἰδίως τῆς δυναστείας τῶν Μακεδόνων Αὐτοκρατόρων.

Ἡ πνευματικὴ του ἔφεσι γιὰ τὴν ἡσυχαστικὴ θεολογία καί τοὺς φορεῖς τοῦ ἡσυχασμοῦ τόν ὀδήγησε νά ἀσχοληθεῖ ἐρευνητικά μέ τὸν διάλογο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ μέ τοὺς Χίονες. Ξεκινώντας ἀπὸ ἓνα σημαντικό περιστατικὸ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τὴν ὀμηνία του ἀπὸ Μουσουλμάνους καί τὴν μεταφορὰ του στὴν περιοχὴ τῆς Νίκαιας, μέχρι νά ἐξαγοραστεῖ μέ λύτρα, παρατίθεται ἓνας διάλογος ἀντιπαράθεσις τοῦ Ἁγίου

μέ σοφούς του Μουσουλμανικού κόσμου, μάλλον Ιουδαϊκής προελεύσεως. Στο πλαίσιο του διαθρησκειακού διαλόγου Ὁρθοδοξίας καί Ἰσλάμ, ἀναδεικνύονται οἱ ἀρχές, μέ τίς ὁποῖες ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διαλέγεται, τό πνεῦμα οικονομίας χάριν τῶν ὑποδοῦλων πληθυσμῶν, ἀλλά καί ἡ διαρκής ἐνήμερωση τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῶν διαμειβομένων. Ἡ παράθεση τῶν ἐπιχειρημάτων εἶναι ἰσχυρή, μέ πρόθεση ἀλίευσης ψυχῶν στήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, χωρίς φόβο ἢ ἐμπάθεια. Κυριαρχοῦν ἡ εὐγένεια, ἀλλά καί ἡ σύνεση. Τέλος, ἀναδεικνύονται ἡ ὀρθόδοξη θεολογία καί τό ἐκκλησιαστικό ἥθος.

Παρά τήν πνευματική, ἐκκλησιαστική, διοικητική καί ἐπιστημονική του ἐπάρκεια, διαπνέεται ἀπό πνεῦμα ἀποκεντρωτικό καί ἀφιερώνει ἰδιαίτερη μέριμνα στήν ἐπιλογή τῶν συνεργατῶν του, μεταξύ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται, ὁ ἄλλοτε συνεργάτης τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἀρχων πρωτονοτάριος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀκαδημαϊκός δάσκαλος, Σωτήριος Μπαλατσούκας, καθῶς καί ὁ πιστός του πρωτοσύγκελλος, ὁ διακριτικός καί σεμνός *διδάκτορας* π. Ἰγνάτιος Μουρτζανός, ἀποδεικνύοντας ὅτι ἡ κλίμακα τῶν ἀρετῶν του κορυφώνεται στή διάκριση. Οὐσιαστικά πρόκειται γιά τό χάρισμα πού συγκρατεῖ τήν ἰσορροπία στήν ζωή τοῦ Χριστιανοῦ. Ἡ διάκριση διακρίνει τήν ποιότητα. Βλέπει τί ἀξίζει ἢ τί δέν ἀξίζει ἢ πόσο ἀξίζει. Ἡ διάκριση ἀπομακρύνει τόν ἄνθρωπο ἀπό ἐπικίνδυνες γιά τήν πνευματική ζωή ὑπερβολές. Ἡ διάκριση ξεχωρίζει τό ὀρθό, ἐπιλέγει τό ἀγαθό, κρίνει τό καλύτερο, ἀποφεύγει τά ἄκρα, βαδίζει τή μέση ὁδό. Ψάχνει γιά τήν καλύτερη ἀπάντηση σέ ἕνα ἐρώτημα πού τίθεται, τήν πρέπουσα λύση. Ἡ ἀρετή τῆς διακρίσεως εἶναι μέγιστη πνευματική δύναμη. Δίνει ἀπλότητα, καρτερικότητα, λιτότητα, ἀγαθότητα καί βαθιά αἴσθηση τοῦ μέτρου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ἰερώνυμος ἀνθισε ὑπό τήν εὐεργετική σκιά τριῶν σπουδαίων Ἀρχιεπισκόπων, καί ἄρδευσε ἀπό αὐτούς μεγάλες πνευματικές ποιότητες, πού τόν ἀνέδειξαν σέ βασιλική δρῶν: «Ἐφάνταζεν εἰς τό ὄμμα, ἐμελπεν εἰς τό οὖς, ἐπιθύριζεν εἰς τήν ψυχὴν φθόγγους ἀρρήτου γοητείας. Οἱ κλώνες, οἱ ράμινοι, τό φύλλωμά της, εἰς τοῦ ἀνέμου τήν σείσειν, ἐφαίνοντο ὡς νά πάλλωσι μέλος ψαλμικόν, τό “Ὡς ἐμεγαλύνθη”, θά ὑπομνημάτιζε μέ τήν ποιητική του ἀλήθεια ὁ Παπαδιαμάντης. Ὁ Λαρίσης Ἰερώνυμος ἔχει ἀφιερῶσει τόν βίο καί τή δράση του στήν ἔμπρακτο ἀνάδειξη τοῦ ὑπαρξιακοῦ βάθους τοῦ Ὁρθόδοξου τρίπτυχου τῆς πνευματικότητας, ὡς ἀδιάσπαστης ἐνόητης λειτουργικῆς ζωῆς, ἀσκητικοῦ ἥθους καί ἀλληλεγγύης, τῆς πεμπτοσύνης τῆς ἀνακαινιστικῆς δημιουργικῆς Δύναμης στόν χῶρο τοῦ ἥθους καί τοῦ πολιτισμοῦ, τήν ὁποία συγκροτεῖ ἡ πίστις στόν Ἰησοῦ Χριστό.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λαρίσης καί Τυρνάβου, Ὑπέριστε καί Ἐξαρχε δευτέρας Θετταλίας, Κύριε Ἱερώνυμε, μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ Σᾶς καλωσορίζουμε στό Τμήμα Κοινωνικῆς Θεολογίας καί Θρησκευολογίας, ἕνα τμήμα ἀνοιχτό, συμπεριληπτικό, ἐξωστρεφές καί δημιουργικό, στή Θεολογική Σχολή, πού βρίσκεται στήν ἐμπροσθοφυλακή τῶν θεολογικῶν σπουδῶν ὄχι μόνο στήν Ἑλλάδα ἀλλά καί στόν κόσμο καί στό ἀρχαιότερο πνευματικό ἴδρυμα τῆς Χώρας, στό Ἐθνικό καί Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν!

Καλή δύναμη καί κάθε ἐπιτυχία στό πολυσχιδές καί εὐθυνοφόρο Ἔργο Σας!